

Позахолодало на ріллю

Микола Вінграновський

Позахолодало на ріллю,
На ріллю, де енко-енко-венко-,
Подивилось небо крізь зорю,
Як морозить хвилю морозенко.

Повідтуманіли береги,
Понанахилились обереги,
Глянули з-під інею луги,
Як вставає місяць обережний.

Літові далеко до дощу,
Перевито золото туманом,
Ще далеко — здрастуй — не пущу! —
І вікно виглядується тъмяно.

Я тобі казав і говорю —
Наче я не — енко-енко-венко-...
Подивилось небо крізь зорю,
Де морозить хвилю морозенко.